22/10/2025

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος υπήρξε εμπνευστής και πνευματικός οδηγός της νεότητας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Τρίτη, 21 Οκτωβρίου 2025, εορτή της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Χριστοδούλου του εν Πάτμω, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στην Ιερά Μονή Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος και Γεωργίου Τροπαιοφόρου Στρατιάς στην πόλη της Κέρκυρας.

Στη Θεία Λειτουργία, πλαισίωσαν το Σεβασμιώτατο, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής και Ιεροκήρυκας του Ιερού Προσκυνήματος του Αγίου Σπυρίδωνος, Αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Τριαντάφυλλος ο οποίος άγει τα ονομαστήριά του, ο Αρχιμ. Ανδρέας Γκιόκας και ο Ιεροδιάκονος του Σεβασμιωτάτου π. Ευσέβιος Πανδής, μέλη της

αδελφότητας της Ιεράς Μονής και ο Διάκονος, π. Σπυρίδων Πηγής. Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι και άλλοι κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως, μεταξύ των οποίων και ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτ. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως, ο οποίος με την ιδιότητά του ως Διευθυντής του γειτονικού με την Ιερά Μονή 7ου Γυμνασίου Κέρκυρας, συνόδευσε αρκετές τάξεις μαθητών ώστε να συμμετάσχουν στη Θεία Λειτουργία στο πλαίσιο των μαθημάτων και των δράσεων του σχολείου.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα αποτελούμενο τόσο από προσκυνητές και φίλους της Ιεράς Μονής, όσο και από τους μαθητές, αναφέρθηκε αρχικά στην αποστολική περικοπή που αναγνώστηκε από την προς Γαλάτας επιστολή του Αποστόλου Παύλου. Σε αυτήν, ο Απόστολος Παύλος γράφοντας προς τους πιστούς της Γαλατίας της Μικράς Ασίας, λέγει «οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. 5, 24). Δηλαδή, όσοι νίκησαν το σαρκικό φρόνημα, εγκολπώθηκαν την αλήθεια της πίστεως και της εν Χριστώ ζωής, υπερέβησαν τον εαυτό τους και έγιναν μέτοχοι της χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, καλλιέργησαν τις αγαθές πτυχές του εαυτού τους και στολίστηκαν με τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, που όπως τους κατονομάζει ο Απόστολος Παύλος είναι «η ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια». Τι όμως είναι η πίστις; Ειδικά όταν αυτή πρέπει να δοθεί προς κατανόηση σε ανθρώπους ενός ειδωλολατρικού περιβάλλοντος που είχαν μάθει να πιστεύουν στο απτό και το υλικό; Η πίστις είναι των «ἐλπιζομένων ὑπόστασις». Είναι το βίωμα της παρουσίας

του Θεού στη ζωή του ανθρώπου. Έτσι, αυτός που ελπίζει και ζει το Χριστό και την αληθινή αγάπη, με τη μακροθυμία, τη συγχωρητικότητα και την αδελφοσύνη βιώνει την παρουσία του Θεού. Αυτά λοιπόν ζούσαν οι Άγιοι οι οποίοι ήταν σαν και εμάς τους απλούς ανθρώπους. Όμως, αποζητούσαν το Χριστό και αγωνίστηκαν με ζήλο ώστε να βγάλουν την κακία από τη ζωή τους και ο αγώνας τους αυτός είχε μεγάλη απόδοση και απόλαυσαν τα πνευματικά δώρα του Θεού.

Ένας τέτοιος Άγιος ήταν και ο Όσιος Χριστόδουλος. Έζησε στη Μικρά Ασία. Εκεί όμως, είχε δύσκολη ζωή καθώς πειραζόταν έντονα από το κοσμικό φρόνημα που κυριαρχούσε και έτσι έφυγε στην Πάτμο, στο νησί όπου έζησε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος και έλαβε τη φοβερά αποκάλυψη περί των εσχάτων της ανθρωπότητας.

Εκεί λοιπόν στη ερημιά, στην ησυχία, μπορούσε να αφουγκραστεί τον έσω κόσμο του αφού απομόνωσε ως άλλος Οδυσσέας τα αφτιά του από τις σειρήνες του κόσμου. Απέβαλε όλα αυτά που τον κρατούσαν πίσω και αγωνίστηκε στις αρετές ώστε να αποκτήσει μία κατά Θεόν τελειότητα και να γίνει όπως μάς θέλει η παρουσία του Θεού, δηλαδή αγγελοειδείς. Εξέπεμπε τη χάρη του Θεού με την οποία είχε πλουτιστεί με αποτέλεσμα να εμπνέει σεβασμό ενώ ανοικοδόμησε και την περίφημη Ιερά Μονή της Πάτμου. Μάλιστα αυτό είναι χαρακτηριστικό όλων των Αγίων οι οποίοι χαριτώνονται από το Θεό.

Οι Άγιοι μας είναι τα πρότυπα των Χριστιανών καθώς βίωσαν και εφάρμοσαν το λόγο του Θεού. Έτσι, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην αφιέρωση και στον αγώνα του καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, του π. Χριστιδούλου, ο οποίος έλαβε το όνομα αυτού του μεγάλου Αγίου της Εκκλησίας μας. Η χάρις του Θεού τον οδήγησε σε αυτό το παλαίφατο μοναστήρι της Κέρκυρας ώστε όπως όλοι οι άνθρωποι, να αγωνιστεί και αυτός για να μιμηθεί τις αρετές του Οσίου Χριστοδούλου. Παράλληλα εργάζεται άοκνα με όλες τις δυνάμεις του, ψυχικές και σωματικές, για την αναστήλωση και πνευματική αναγέννηση της Ιεράς Μονής αλλά και του μοναχισμού της Κέρκυρας γενικότερα. Έτσι, το εν λόγω μοναστήρι μετατρέπεται σταδιακά σε φάρο πνευματικό και πόλο έλξης για τους πιστούς και τους νέους που αναζητούν την αλήθεια και τη γνησιότητα της πίστεως. Μάλιστα, ο κ. Νεκτάριος ανέφερε ότι για τους μοναχούς το φως είναι οι άγγελοι του Θεού, ενώ για τους λαϊκούς οι μοναχοί, τονίζοντας έτσι τη μεγάλη σημασία των μοναστηριών ως καταφύγια πνευματικής ασφάλειας.

Εν συνεχεία, στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο για τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ. Χριστόδουλο ο οποίος ήγε και αυτός τα ονομαστήριά του την εν λόγω ημέρα και ήταν πάντοτε δίπλα στη νεότητα και στα παιδιά ως εμπνευστής και πνευματικός οδηγός. Τέτοιοι φωτοφόροι οδηγοί για την νεολαία με γνήσια αγάπη για την πατρίδα, σπανίζουν στις μέρες μας, ενώ είναι πιο απαραίτητοι από ποτέ καθώς, σήμερα, τα ρεύματα της εποχής αποπροσανατολίζουν του νέους και προκαλούν αναστάτωση λόγω της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής εξέλιξης. Επίσης, παρατηρούνται φαινόμενα επιθετικότητας στους νέους, καθώς δεν έχει μορφωθεί στις καρδιές τους ο Χριστός, ο οποίος γεννά εντός μας την ειρήνη, την αγάπη και τη μακροθυμία.

Τέλος, ευχήθηκε χρόνια πολλά στον π. Χριστόδουλο καθώς και σε όλους τους εορτάζοντας, ενώ ευχήθηκε πατρικά ώστε η χάρις του Θεού να τούς οδηγεί στο δρόμο της αρετής, της γνησιότητος και της αλήθειας.